رویکرد قاطعانه جمهوری اسلامی ایران در تنگه هرمز در حال تحمیل نظم ایرانی خلیج فارس به طرف‌های غربی و عربی است

عملیات تثبیت ترتیبات ایرانی

گروه سیاسی

خلیج فارس و تنگه هرمز طی روزهای گذشته کانون مجموعه‌ای از تحولات پرشتاب و تعیین‌کننده بوده است. تداوم حضور نظامی آمریکا و تحرکات خارج از چارچوب برخی شناورها در روزهای اخیر به تقابل جدی منجر شد. بررسی دقیق این رویدادها نشان می‌دهد که تهران با اتخاذ رویکردی قاطع، در پی تثبیت یک معادله امنیتی جدید است؛ معادله‌ای که در آن نقض حاکمیت سرزمینی و نادیده گرفتن پروتکل‌های دریانوردی با پاسخی متناسب و بازدارنده مواجه خواهد شد.

نقطه آغازین این تنش‌ها به تحرکات قانون‌شکنانه در مسیرهای کشتیرانی بازمی‌گردد. در بامداد روز یکشنبه، نیروی دریایی سپاه پاسداران متوجه تغییر مسیر دو فروند شناور عبوری شد. این شناورها با خروج از دالان‌های ترافیکی مصوب، وارد مسیرهای غیرمتعارف شدند. با وجود هشدارهای مکرر رادیویی از سوی ایستگاه‌های کنترل ترافیک دریایی ایران، شناورهای مذکور نه تنها اقدامی برای اصلاح مسیر خود انجام ندادند، بلکه با خاموش کردن سامانه‌های شناسایی خودکار، اصرار خود بر گذر کردن ماجراجویانه و بی‌هماهنگی از تنگه را نشان دادند. در پی این اقدام واحدهای گشتی نیروی دریایی سپاه با رعایت سلسله مراتب هشدار، اقدام به شلیک اخطار نموده و شناورهای متخلف را متوقف کردند.

نیروی دریایی سپاه با انتشار اطلاعیه‌ای رسمی، تصمیم قاطعانه ایران را اعلام کرد. در این اطلاعیه با اشاره به مداخلات مکرر نیروهای خارجی در روند کنترل ترافیک دریایی و تحریک شناورها به نقض قوانین، اعلام شد که تردد در تنگه هرمز تا اطلاع ثانوی و تا زمان توقف کامل مداخلات ایالات متحده در این منطقه مسدود خواهد بود. این اقدام تأثیری فوری بر بازارهای جهانی انرژی گذاشت و نشان داد که ایران در استفاده از اهرم‌های ژئوپلیتیک خود برای مقابله با فشارهای خارجی و بی‌ثبات‌سازی منطقه تردیدی ندارد. تهران بارها تأکید کرده است که امنیت تنگه هرمز یک مفهوم یکپارچه است؛ بدین معنا که یا این مسیر برای همه امن و باز است، یا در صورت تهدید منافع ملی ایران، ترتیبات آن دستخوش تغییر خواهد شد.

در فضای سیاسی نیز، مقامات ارشد جمهوری اسلامی ایران مواضعی هماهنگ با اقدامات میدانی اتخاذ کردند تا پیام صریح تهران به پایتخت‌های غربی مخابره شود. محمدباقر قالیباف در شبکه اجتماعی ایکس با ادبیاتی صریح تأکید کرد که دوران توافقات یک‌طرفه به پایان رسیده است و طرف‌های مقابل باید با واقعیت‌های جدید منطقه روبرو شوند. همزمان، اشاره رئیس تیم مذاکره‌کننده ایران به بندپنجم تفاهم‌نامه‌ای ۱۴ بندی که بر بازگشایی تنگه هرمز صرفاً با رعایت «ترتیبات ایرانی» تأکید دارد، نشان دهنده یک تغییر پارادایم اساسی است. این مواضع حاکی از آن است که ایران دیگر هیچ‌گونه سازوکار امنیتی که بدون در نظر گرفتن منافع مشروع و نقش محوری تهران در خلیج فارس تدوین شده باشد را نمی‌پذیرد و ترتیبات عبور و مرور در این منطقه باید با لحاظ کردن الزامات امنیتی جمهوری اسلامی ایران تنظیم گردد.

اما واکنش ایالات متحده به این تحولات گزینه نظامی بود. ستاد فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) با هدف قرار دادن مناطقی در نوار ساحلی جنوب ایران، سطح تنش‌ها را به شکل خطرناکی ارتقا داد. در طول شب، گزارش‌های متعددی از شنیده شدن صدای انفجار و فعال شدن سامانه‌های پدافند هوایی در استان‌های استراتژیک جنوبی ایران مخابره شد. گستره این حملات از استان خوزستان و شهرهای آبادان، ماهشهر و هندیجان آغاز شد و تا استان بوشهر و مناطق حساسی چون کنگان، دیر و عسلویه امتداد یافت. در استان هرمزگان نیز شهرهای بندرعباس، سیریک، قشم و جاسک شاهد رهگیری پرتابه‌های متخاصم بودند و حتی دامنه این درگیری‌ها به کنارک و چابهار در استان سیستان و بلوچستان نیز کشیده شد. عملکرد شبکه پدافند هوایی یکپارچه ایران در رهگیری و انهدام اهداف متخاصم، مانع از تحقق اهداف نظامی آمریکا در این عملیات شد، اما اصل اقدام نظامی علیه تمامیت ارضی ایران، عبور از خطوط قرمزی بود که نمی‌توانست بی‌پاسخ بماند.

جمهوری اسلامی ایران واکنش متقابل و هدفمندی را در دستور کار قرار داد. نیروی هوافضای سپاه پاسداران در عملیاتی که نشان‌دهنده ارتقای چشمگیر توانمندی‌های موشکی و اطلاعاتی ایران است، دو پایگاه مهم و استراتژیک ایالات متحده در منطقه را هدف قرار داد. در مرحله نخست، پایگاه هوایی «پرنس حسن» در خاک اردن با موشک‌های بالستیک مورد اصابت قرار گرفت. این پایگاه که نقش مهمی در پشتیبانی لجستیکی و هدایت عملیات‌های پهپادی آمریکا از جمله پهپادهای شناسایی و تهاجمی MQ-۹ ایفا می‌کند، متحمل خسارات جدی در بخش مرکز فرماندهی و کنترل و همچنین آشیانه پهپادها شد. انتخاب این هدف نشان داد که ایران به دقت منابع تهدید علیه امنیت ملی خود را شناسایی کرده و توانایی انهدام آن‌ها را در فواصل دورتر از مرزهای خود دارد.

در مرحله دوم از این پاسخ نظامی، پایگاه عظیم هوایی «العدید» در قطر که به عنوان قلب تپنده عملیات‌های هوایی سنتکام در خاورمیانه شناخته می‌شود، هدف موج دیگری از موشک‌های بالستیک قرار گرفت. گزارش‌ها حاکی از آن است که مراکز تعمیر و نگهداری جنگنده‌ها و بخش‌هایی از ساختمان‌های فرماندهی در این پایگاه آسیب دیده‌اند. هدف قرار دادن العدید، پیامی کاملاً استراتژیک به همراه داشت؛ پیامی که اثبات کرد گنبدها و سپرهای دفاعی منطقه‌ای قادر به محافظت کامل از زیرساخت‌های نظامی خارجی در برابر توان موشکی ایران نیستند. سپاه پاسداران متعاقب این عملیات هشدار داد که هرگونه تجاوز جدید با پاسخی به مراتب شدیدتر مواجه خواهد شد و اهداف جدیدی در بانک اهداف نیروهای مسلح ایران قرار خواهند گرفت.

این تبادل آتش گسترده، علاوه بر ابعاد نظامی، حاوی پیام‌های دیپلماتیک و ژئوپلیتیک روشنی برای کشورهای میزبان پایگاه‌های آمریکایی بود. آماده‌باش بی‌سابقه در پایگاه‌های ایالات متحده در امارات، کویت، قطر، بحرین و اردن نشان از درک این واقعیت دارد که جغرافیای حضور نظامی آمریکا دیگر نقطه امنی محسوب نمی‌شود. رویکرد جمهوری اسلامی ایران در قبال همسایگان همواره مبتنی بر حسن همجواری و همکاری‌های منطقه‌ای بوده است، اما وقایع اخیر نشان داد که تهران نمی‌تواند در برابر تبدیل شدن خاک کشورهای همسایه به سکویی برای اقدام علیه امنیت ملی خود بی‌تفاوت باشد. مسئولیت عواقب هرگونه تنش در منطقه، علاوه بر بازیگران فرامنطقه‌ای، متوجه کشورهایی نیز خواهد بود که تسهیلات و حریم خود را در اختیار نیروهای متخاصم قرار می‌دهند.

در یک جمع‌بندی تحلیلی از وقایع شبانه روز گذشته، می‌توان دریافت که خلیج فارس در حال گذار به یک نظم امنیتی جدید است. انسداد تنگه هرمز به عنوان یک اهرم فشار قدرتمند، پاسخ موشکی مستقیم به پایگاه‌های منطقه‌ای آمریکا، نشان دهنده اعتماد به نفس استراتژیک جمهوری اسلامی ایران در دفاع از منافع حیاتی خود است. تهران با این اقدامات نشان داد که حاضر است برای حفظ خطوط قرمز امنیتی خود، هزینه‌های لازم را بپردازد و متقابلاً هزینه‌های سنگینی را به طرف مقابل تحمیل کند. سرعت عمل در تصمیم‌گیری و دقت در اجرای عملیات‌های نظامی، حکایت از آمادگی کامل نهادهای نظامی و امنیتی ایران دارد. در شرایط کنونی، توپ در زمین واشنگتن و متحدان منطقه‌ای آن است؛ آن‌ها باید تصمیم بگیرند که آیا به دنبال تداوم سیاست‌های مداخله‌جویانه و به تبع آن مواجهه با واکنش‌های پیش‌بینی‌ناپذیر و قدرتمند تهران هستند، یا واقعیت‌های جدید توازن قوا در خاورمیانه و حق مشروع ایران در ترتیبات امنیتی پیرامون خود را خواهند پذیرفت. رصد مستمر تحولات نشان می‌دهد که تا زمان تحقق کامل الزامات امنیتی ایران، خلیج فارس آبستن تحولات تعیین‌کننده‌ای خواهد بود.

چرا دولت لبنان از تاریخ درس عبرت نمی‌گیرد؟

در آغوش شیطان

پوریا لوایی

مدت زمان نسبتا اندکی از امضای توافق امنیتی دولت لبنان با رژیم صهیونیستی می‌گذرد؛ توافقی که به موجب آن، ارتش اسرائیل تا «تضمین خلع سلاح کامل حزب‌الله» در اراضی اشغالی جنوب لبنان باقی خواهد ماند. متعاقب این روند، موج اعتراضات از ضاحیه جنوبی آغاز شد و خیابان حمرا را درنوردید، به دیوارهای کاخ نخست‌وزیری در مرکز بیروت رسید. معترضان یک پرسش را تکرار می‌کنند: چگونه دولتی که قادر به دفاع از خاک خود نیست، امنیتش را به همان نیرویی می‌سپارد که هنوز خاکش را اشغال کرده است؟

توافق اخیر، فراتر از یک سند دیپلماتیک، خطایی راهبردی در سیاست خارجی لبنان محسوب می‌شود. دولتی که در ۱۸ ماه گذشته، هم راستا با سیاست‌های واشنگتن، موانع متعددی بر سر راه مقاومت حزب‌الله ایجاد کرده، اکنون رسماً امنیت ملی را به دشمنی گره زده که سابقه پایبندی‌اش به تعهدات برای همه آشکار شده است. پرسش اما اینجاست: این اعتماد بر چه مبنایی شکل گرفته؟

درس اول: سوریه الجولانی و اشغالگری اسرائیل

کافی است نگاهی به تحولات سال‌های اخیر در مرزهای شرقی این کشور بیندازیم. احمد الشرع، رئیس دولت موقت سوریه که تا قبل از به قدرت رسیدن با عنوان ابومحمد الجولانی، رهبر هیئت تحریر الشام شناخته می‌شد، ماه‌ها تلاش کرد با نشان دادن چهره‌ای به اصطلاح میانه‌رو و معتدل، رضایت آمریکا و اسرائیل را جلب کند. نتیجه چه بود؟ تصاویر او در خیابان‌های تل‌آویو در کنار رهبران عربی حاضر در پیمان ابراهیم، به عنوان «دوستان اسرائیل» نصب شد. اما هم‌زمان، جنگنده‌های اسرائیلی کاخ ریاست جمهوری دمشق را بمباران کردند. تانک‌های اسرائیلی وارد روستاهای جنوب سوریه شدند، شهروندان سوری را بازداشت کردند و با خود بردند.

در این بین حاکم جدید دمشق حتی از انتشار یک بیانیه تند علیه اشغالگری و آدم‌ربایی صهیونیست‌ها عاجز ماند. اوسکوت کرد تا در تصورات خودش «دوست» اسرائیل باقی بماند. نتیجه آن شد که امروز، اسرائیل نه تنها در جولان، بلکه در عمق خاک سوریه هرزمان که بخواهد پیشروی می‌کند، بی‌آنکه پاسخی جدی از ناحیه ارتش سوریه دریافت کند.

به نظر می‌رسد دولت کنونی لبنان دقیقاً همان الگو را تکرار می‌کند.

تصور می‌کند پذیرش منطقه امنیتی و خلع سلاح مقاومت، برگ برنده‌ای برای جلب اعتماد غرب و اسرائیل است. غافل از اینکه اسرائیل برای «دوست» و «دشمن» یک نسخه دارد: خلع سلاح اولی، اشغال دومی، و تحقیر هر دو.

درس دوم: ۱۹۸۲ و تولد حزب‌الله

در سپتامبر ۱۹۸۲ ارتش اسرائیل تا قلب بیروت دست به پیشروی زد. کشتار صبرا و شتیلا، با چراغ سبز فرماندهان اسرائیلی و به دست شبه‌نظامیان فالانژ، بیش از ۳۰۰۰ غیرنظامی از- جمله زنان و کودکان لبنانی و فلسطینی را به خاک و خون کشید.

این کشتار فجیع در حالی رخ داد که تا آن فوریه ۱۹۸۵ حزب‌الله به عنوان یک سازمان رسمی، اعلام موجودیت نکرده بود. هسته‌های اولیه مقاومت اسلامی لبنان در واکنش به همان اشغال ۱۹۸۲ شکل گرفتند، و سازمانی که امروز تهدید نخست امنیت داخلی رژیم صهیونیستی خوانده می‌شود، مولود مستقیم تجاوزی است که ارتش لبنان در مواجهه با آن صرفا به تماشای اشغال کشور نشست.

این یک رابطه علت و معلولی ساده است؛ اشغالگری صهیونیست‌ها، مقاومت را آفرید. اما اکنون دولت لبنان می‌خواهد نیروهای ضداشغالگر را به جای رژیم اشغالگر از صحنه خارج سازد که نتیجه این معادله از الان قابل پیش‌بینی است: خلأ امنیتی، خلائی که ارتش لبنان با کمک ناچیز ۳۰ میلیون دلاری آمریکا نخواهد توانست آن را پر کند.

طبق قانون تحریم اسرائیل مصوب ۱۹۵۵ لبنان، هرگونه مذاکره، تعامل یا عادی‌سازی رابطه با «دشمن اسرائیلی» جرم است. توافق اخیر، نه فقط این قانون، که روح حاکمیت ملی را نقض کرده است. اما طنز ماجرا آنجاست که رژیمی که دولت لبنان به آن اعتماد کرده، از زمان توافق آتش‌بس قبلی هزاران بار این توافق را نقض کرده است و دست به بمباران مناطق مختلف این کشور زده، هرگاه خواسته، در عمق خاک لبنان پیشروی کرده و حال همین رژیم عهدشکن، «ضامن» امنیت لبنان می‌شود.

در برابر این خوش‌خدمتی دولت لبنان به صهیونیست‌ها، آمریکا متعهد به اعطای کمک ۳۰ میلیون دلاری به ارتش لبنان شده است؛ رقمی که قرار است بهاوابزار خلع سلاح مقاومتی باشد که دهه‌هاست به تنهایی از خاک لبنان دفاع کرده است. ارتشی که در این سال‌ها، هرگاه اسرائیل در عمق خاک این کشور دست به پیشروی زده، عقب‌نشینی کرده، و هرگاه نیروهایش هدف قرار گرفته‌اند، سکوت اختیار کرده، حالا با ۳۰ میلیون دلار می‌خواهد «امنیت» را در مقابل ماشین جنگی ارتش اسرائیل با اتکا به پیشبرد سیاست خلع سلاح حزب‌الله تأمین کند.

در مجموع می‌توان گفت آنچه در ۴۸ ساعت گذشته در خیابان‌های بیروت رخ داده، صرفا یک اعتراض سیاسی نیست؛ بلکه فریاد یک حافظه تاریخی است، حافظه‌ای که اشغال ۱۹۸۲ را به یاد دارد، خون‌های صبرا و شتیلا را فراموش نکرده، و سرنوشت الجولانی در سوریه را با چشمان باز دیده است. این حافظه می‌داند که رژیم صهیونیستی به هیچ تعهدی پایبند نیست، «دوست» و «دشمن» برایش تفاوتی ندارد، و تنها منطقش پیشروی در خلأ قدرت و مقاومت است.

در چنین شرایطی حزب‌الله، باهرنگاهی، بخشی از پیکره سیاسی و اجتماعی لبنان قلمداد می‌شود و تا زمانی که اشغال و تهدید وجود دارد، سلاح در دست مقاومت باقی خواهد ماند.

در نتیجه انتظار می‌رود دولت لبنان به‌جای تقابل با این واقعیت، ضمن اصلاح سیاست‌های سالهای اخیر خود در قبال مقاومت، مسیر همکاری با حزب‌الله را با هدف احیای مجدد مثلث دولت، ارتش و مقاومت در پیش گیرد، آن‌گاه شاید، قادر باشد نه با اتکا به وعده و وعیدها و دلارهای آمریکایی و منطقه حائل صهیونیستی، که با اتکا به اراده یک ملت، پایان بخش اشغال سرزمین و بازگشت اسرا به میهن باشد.

حکم فرا ملی!

ادامه از صفحه اول

مفهوم این مواضع روشن است. از بیت امامین انقلاب یک سخن بیرون می‌آید و بی‌تردید این سخن موضع همه بیوت مراجع، مومنین و انقلابیون و نیز همه ملت ایران است.

۴- فهرست همه کسانی که در رژیم اشغالگر قدس و نیز پایگاه‌های آمریکا در منطقه دست به جنایات جنگی و کشتار جمعی زدند در دست منابع اطلاعاتی ما وجود دارد این فهرست باید هرچه زودتر منتشر شود تا هر آزاده‌ای در جهان به یکی از این جنایتکاران دسترسی داشت حکم انتقام ملت ایران را اجرا کند.

بی‌تردید مردم جهان به فراخوان رهبری عزیز ما مبنی بر مجازات تروریست‌ها خواهند پیوست و خواب راحت را از تروریست‌ها خواهند گرفت. آنها بدانند حتی اگر یک روز از عمر آنها باقی مانده باشد دست انتقام ملت ایران بالای سر آنهاست.

۵- ترامپ خیال می‌کرد تشییع و تدفین قائد عظیم الشان جهان اسلام شهید خامنه‌ای یک حادثه کوچک در قاب یک مجلس ترحیم برگزار می‌شود و نمی‌دانست این مراسم به صورت یک نهضت رهایی‌بخش کل منطقه غرب آسیا و حتی فراتر از آن را دربرمی‌گیرد.

لذا شرارتی را در خلیج فارس و دریای عمان به بهانه بازگشایی تنگه هرمز به عمل آورد او می‌خواست عظمت واکنش ملت ایران و ملت‌های منطقه را تحت شعاع قرار دهد. ماجراجویی جدید، او را به خاک سیاه خواهد نشاند. او در تفاهم‌نامه امضا کرده است در مسایل داخلی ایران دخالت نکند و تنگه هرمز باید با ترتیباتی که ایران مقرر می‌کند، اداره شود.

نرخ تبادل آتش در خلیج فارس و تنگه هرمز بین ما و آمریکایی‌ها یک به سه است.

اگر حریف نیروهای مسلح ما و اراده مسئولان ما می‌شود، بسم‌الله!

۶- ما در آستانه یک جنگ جدید هستیم. صهیونیست‌ها و ترامپ طعم تلخ شکست را در دو آوردگاه نظامی با گوشت و پوست و استخوان خود حس کرده‌اند.

نیروهای مسلح ما در این مدت توقف آتش، توفیقات زیادی در تکمیل زنجیره پدافند هوایی و نیز شگفتانه‌هایی در مورد الگویی جدید از شلیک پهپادهای ویرانگر دست یافته‌اند، به زودی آن را رو خواهند کرد.

قرار است بخشی از انتقام ملت در ماجراجویی جدید آمریکا در منطقه عملیاتی شود.

مردم تا آخر این فتنه آمریکایی- صهیونیستی خیابان‌ها و میادین را ترک نخواهند کرد.

آگهی تحدید حدود اختصاصی اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دزفول

برابر ماده ۱۴ قانون ثبت تحدید حدود اختصاصی شهرستان دزفول مربوط به بخش دو الی پنج دزفول را رسیدگی نموده و به شرح ذیل آگهی مینماید

املاک واقع در بخش دو دزفول

پلاک ۳۴۷۹ - غلامحسین حلاج خوب فرزند رضا شنداگ یک باب ساختمان به مساحت ۸۱/۰۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان خیمه گاه

پلاک ۴۴۹۱ - مرتضی لویمی فرزند محمدعلی شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۱۰/۷۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان میرداماد بین خیمه گاه و ساحلی

املاک واقع در بخش دو دزفول

پلاک ۳۰۸ - ماشاالله معرف زاده و شریک فرزند محمدرضا شنداگ یکباب خانه و یکباب دکان و متصلات بهم به مساحت ۴۹/۱۳ مترمربع واقع در دزفول خیابان امام خمینی

املاک واقع در بخش سه دزفول

. پلاک ۱۴۴- بی بی سودابه رجبی فرزند عبدالرضا شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان نعیم بین خیابان های خسروی و بیفان

. پلاک ۱۴۴- علیرضا چرخ آبی فرزند نادعلی نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۹۷ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهید علی یار خسروی نبش شهید یعقوبی مع الواسطه از احمد چرخ آبی مالک رسمی

پلاک ۱۴۴- بی بی سودابه رجبی فرزند عبدالرضا شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان نعیم بین خیابان های خسروی و بیفان

پلاک ۱۵۳/۱- محمود فرجامیان فرزند خسرو شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۳/۹۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید احمدک بین خیابان های مینوو سلام

پلاک ۲۰۰- فرح ناز کرم زاده طحان فرزند سیدنبی شنداگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۱۰/۳۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان صاحب الزمان بین امام خمینی شمالی و سمیه (۱۴۰۵/۰۵/۱۲)

پلاک ۲۰۸- مریم کلیوند سراج فرزند محمد شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان معصومین بعد از ۴۵ متری فتح المبین و کوچه گیتی

پلاک ۲۳۷- منصور مجدیان فرزند کریم شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۴۲/۹۷ مترمربع واقع در دزفول خیابان ناصرخسرو بین خیابان استقلال و آفرینش

پلاک ۲۳۷- داود دینوی زاده فرزند حسین شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲۴/۸۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان ناصرخسرو بین استقلال و آفرینش کوچه ۵ متری بن بست

پلاک ۲۴۱- سعید پاک نیت فرزند عبدالحسین شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۸/۸۰ متر مربع واقع در دزفول کندرو خیابان آفرینش شمالی

پلاک ۲۴۵- میرحسین مولائی فرزند حسین شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲۱ مترمربع واقع در دزفول خیابان آفرینش شمالی خیابان سبزی آب باریکه نبش خیابان شاکری

پلاک ۳۰۴- علی لطفی منش فرزند حسین نسبت به شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۱۷۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان احسان اصلی - خیابان نیکان ۲ (۱۴۰۵/۰۵/۱۴)

پلاک ۳۵۲- محمدحسین منزوی پوربناء فرزند عبدالرضا شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۹۰/۹۷ مترمربع واقع در دزفول خیابان آفرینش شمالی بین خیابان های طوبی و انیس حسینی

پلاک ۴۸۱- حسن محبی فرزند: محمد نسبت به شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۹/۲۰ متر مربع واقع در دزفول کوچه بن بست منشعب از بلوار فتح المبین

پلاک ۵۵۲- عاطفه نهرانی فرزند محمدرضا نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۲/۷۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان فردوسی بین خیابان های محتشم و فیض کاشانی

پلاک ۵۸۳- طاهره لطفی خلف جوی فرزند موسی شنداگ یک باب ساختمان با کاربری پارکینگ به مساحت ۱۶۸/۱۷ مترمربع واقع در دزفول کندرو پیام آوران بین ملاصدرا و خیابان فردوسی

پلاک ۵۸۳- رضا ناسوتی فرزند علی محمد شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۳۸۵/۳۵ متر مربع واقع در دزفول بلوار ملاصدرا

پلاک ۵۹۰- عبدالعظیم قمر فرزند: محمد نسبت به شنداگ یک باب ساختمان با کاربری مسکونی به مساحت ۱۹۷/۸۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهید وفایی فرشرقی منشعب از خیابان فردوسی شمالی (۱۴۰۵/۰۵/۱۷)

پلاک ۸۹۲- هادی ساکی دزفولی فرزند رضا شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۱۳/۷۴ مترمربع واقع در دزفول خیابان پیام ۲۳ بین پیام ۲۲ و ۲۴

پلاک ۱۰۴۳- حبیب لطفی فخار فرزند لطیف شنداگ یکباب ساختمان با کاربری پارکینگ به مساحت ۴۸۲ متر مربع واقع در دزفول بلوار پیام آوران نبش خیابان مهدویان

پلاک ۱۰۸۶- قربانعلی ظاهردناک فرزند احمد و شرکاء نسبت به شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان فرهنگ ۱۳ بین خیابان های هنر۴ و ۵

پلاک ۱۱۸۹- رضا ناسوتی فرزند علی محمد شنداگ یکباب ساختمان با کاربری مذهبی به مساحت ۲۸۷/۷۵ مترمربع واقع در دزفول بلوار ولی عصر(عج) نبش خیابان گلوریز۶

پلاک ۱۲۸۲- محمدرضا طاها فر فرزند محمدحسین شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۱۶۰ مترمربع واقع در دزفول کوی نگار- خیابان نگار۴

پلاک ۱۲۹۱- حجت اله جمالی نژاد فرزند محمدرضا شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه شهید منصور رسول پور منشعب از خیابان ایثار ۵

پلاک ۱۲۹۵- فرخنده جلائی فرزند عزیز و شریک نسبت به شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۱۶۰/۰۳ مترمربع واقع در دزفول خیابان نگار ۵ بین زمرد و خیابان ده متری (۱۴۰۵/۰۵/۱۸)

پلاک ۱۲۹۶- غلامحسین سعد زاده فرزند حسنعلی و شریک شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۳۳۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان ۱۴ متری نوبهار ۵ منشعبه از خیابان نوبهار

پلاک ۱۳۳۸- علی هوشمند فر فرزند غلامرضا شنداگ یکباب ساختمان با کاربری تجاری به مساحت ۹۰/۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهید مهدویان بین خیابان های ارسطو و قرنی

پلاک ۱۴۰۷- مهدی ابوماهی گیر فرزند غلامحسین شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۸۳/۵۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان نظامی بین خیابانهای آفرینش و هجرت

پلاک ۱۴۱۱- مریم بهرامیان فرزند سلطانعلی شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲۵/۸۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه سه متری بین خیابانهای هجرت و حضرت رسول(ص)

پلاک ۱۴۱۶- محمد حسنوند فرزند عبدالحسین شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶۳/۳۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان حضرت رسول(ص) نبش کوچه بن بست و خیابان شریعتی

پلاک ۱۴۲۸- حسین قلم باز فرزند رضا شنداگ یک باب ساختمان مسکونی- تجاری به مساحت ۳۰۰/۰۸ متر مربع واقع در دزفول خیابان حافظ بین سبحانی و حرشهید (۱۴۰۵/۰۵/۱۹)

پلاک ۱۴۲۸- عبدالمجید قمیشی فرزند رحمن شنداگ یک باب ساختمان با کاربری تجاری به مساحت ۳۳/۵۳ مترمربع واقع در دزفول خیابان حافظ بین حرشهید و سبحانی

پلاک ۱۴۳۰- سمیه پارسا نهاد فرزند محمدحسن و شریک نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۴۹/۷۷ مترمربع واقع در دزفول خیابان حمزه سیدالشهداء(ع) بین خیابانهای حافظ و بهشتی

پلاک ۱۴۳۰- عظیم غلام حسینی فرزند مرتضی شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۷۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان امام سجاد(ع) بین ئامن الائمه(ع) و خیابان فردوسی

پلاک ۱۴۳۰- رضا عنایت منش فرزند محمدحسن شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۶۷/۸۵ متر مربع واقع در دزفول کوچه فتح منشعبه از خیابان حمزه سیدالشهدا

پلاک ۱۴۳۱- محمدرضا نصیرباغبان فرزند علی داد شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۶۹/۵۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان نبوت بین خیابانهای هجرت و حضرت رسول(ص)

پلاک ۱۴۳۷- مهدی ابوماهی گیر فرزند غلامحسین شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۵۸/۳۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان ایران بین خیابانهای مطهری و ۲۲ بهمن (۱۴۰۵/۰۵/۲۰)

پلاک ۱۴۷۳- نجم الملوک قانعی فرزند محمدرضا شنداگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۱۰۸/۷۰ مترمربع واقع در دزفول کوی نگار- خیابن نگار اصلی

پلاک ۱۵۲۷- محمد میناقی فرزند محمود و شریک نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۱۶/۱۱ مترمربع واقع در دزفول خیابان ابوریحان بین خیابانهای سعیدی و سبحانی

پلاک ۱۵۳۰- محمدرضا جامعی فر فرزند غلامحسین شنداگ یک ساختمان مسکونی به مساحت ۱۴۹/۷۸ متر مربع واقع در دزفول خیابان مطهری بین سبحانی و سعیدی کوچه استقلال

پلاک ۱۵۳۱- مژگان مهرابی فرزند غلامعلی و شرکاء نسبت به شنداگ یک باب ساختمان تجاری به مساحت ۱۱۹/۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان منتظری نبش خیابان ۱۲ فروردین

پلاک ۱۵۴۰- طاهره سامانی فرزند میرزا شنداگ یکباب ساختمان به مساحت ۳۵/۳۲ مترمربع واقع در دزفول خیابان سلمان فارسی بین ۲۲ بهمن و ابوریحان

پلاک ۱۵۴۰- طاهره سامانی فرزند میرزا شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۸۶/۲۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان سلمان فارسی بین خیابان مطهری و ۲۲ بهمن (۱۴۰۵/۰۵/۲۴)

پلاک ۱۵۴۰- پروین ارشاد فر فرزند عظیم شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶۱/۹۸ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام سجاد بین ابوریحان و کوچه شادی

پلاک ۱۵۴۳- محمود ساکیانی فرزند مصطفی شنداگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۴۵/۳۷ متر مربع واقع در دزفول اراضی بنوارشامی

پلاک ۱۵۴۳- محسن حاذفی فرزند عبدالرحمن شنداگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۰۱ مترمربع واقع در دزفول اراضی بنوارشامی

پلاک ۱۵۴۶- فردوس افضل پور فرزند خدارحم شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان ۱۲ متری دوربرگردان منشعب از خیابان طباطبایی و بلوار شاه خراسان

پلاک ۱۵۴۶- جهانمراد براتی فرزند امیر شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۸۳/۸۰ مترمربع واقع در دزفول کوی سعدی خیابان تبیخ نبش خیابان فردوسی

پلاک ۱۵۴۶- زمان عنافچه فرزند عاشور شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶۱ مترمربع واقع در دزفول خیابان ئامن الائمه(ع) بین امامت و میثم تمار (۱۴۰۵/۰۵/۲۵)

پلاک ۱۵۴۸- غلامرضا صانعی فرد فرزند غلامحسین و شریک نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۶۲/۶۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان زکریای رازی بین خیابان های آفرینش و سیدصبور

پلاک ۱۵۴۸- مهران بوریعدی فرزند علیرضا شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۷/۷۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان بهشتی بین خیابانهای امام موسی صدر و جهاد

پلاک ۱۵۴۸- بهمن حامدیان فر فرزند غلامرضا شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۲/۴۵ متر مربع واقع در دزفول خیابان امام موسی صدر بین خیابانهای سیدصبور و آفرینش

پلاک ۱۵۴۸- مرتضی مستجابی فرزند: غلامعلی نسبت به شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶/۱۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان آفرینش بین خیابان های سلمان فارسی و میثم تمار

پلاک ۱۵۴۹- مهدی کفان فرزند محمدحسن نسبت به شنداگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶۱/۰۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان حضرت رسول (ص) بین خیابان های کشاورز و سجاد (ع)

پلاک ۱۵۴۹- محمدرضا غلام پورزارع فرزند غلامعلی شنداگ یک باب ساختمان با کاربری تجاری به مساحت ۴۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان جهاد نبش خیابان حافظ (۱۴۰۵/۰۵/۲۶)

پلاک ۱۵۴۹- علی زارعی فرزند محمد شنداگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۱۱/۰۸ مترمربع واقع در دزفول خیابان ئامن الائمه(ع) بین بلوار جمهوری و امام موسی صدر

پلاک ۱۵۴۹- حمید آرمان فر فرزند صفر شنداگ یک باب ساختمان تجاری به مساحت ۲۱ مترمربع واقع در دزفول خیابان حافظ بین خیابانهای جهاد و امام موسی صدر

پلاک ۱۵